

IK

Louis Smits & Aria Mulder

Strekking

Een man leeft om onbekende reden in twee versies, in feite is één van de twee al verder in de tijd. Dit leidt tot een onvermijdbare confrontatie. Tijdens die confrontatie wordt duidelijk dat de man zichzelf niet pruiimt.

Verhaalstructuur

De film begint weinig opzienbarend maar neemt snel een drastische wending zodra de tweede versie van de man verschijnt.

Vanaf dat moment is geen zinnig woord meer te zeggen over de chronologie.

Desondanks heeft de maker een aantal grappige consequenties van het dubbel zijn goed uitgewerkt. "Back to the future" heeft wellicht als inspiratie gediend.

Een super cyclische verhaalstructuur.

Filmische vormgeving

De cameraregie is een zwak punt in deze film. In de, op zich goed gevonden, afwisselende subjectieve en objectieve cameravoering zien we soms dat IK op een heel andere plaats staat dan waar IK in het objectieve shot staat. Daarnaast constateert de jury dat veel bewegingen niet lekker doorlopen (foutieve snijpunten) en dus afbreuk doen aan de continuï teit en geloofwaardigheid.

De scène als de hoofdpersoon naar zijn kin grijpt als hij uit de bus komt, is daar ook een voorbeeld van. Het bijna-ongeluk zet de kijker op scherp!

Ondanks de kritische opmerkingen van de jury met betrekking tot de filmische vormgeving, is dit beslist een leuke film waar de jury met plezier naar gekeken heeft.

WAARDERING:

BRONS